

Som dievča z bývalej Ost-Blocku. Narodila som sa v časoch, kedy sa chodilo „stopäťkami“ do Juhošky. A zrazu sa u mňa v jednu noc stretli Brit, ktorý podľa mňa doteraz ani nevedel, že nejaká Slovakia existuje, a Švajčiar, ktorého na Slovensko priťahli korene. Ležali sme na gauči, pili víno a kdesi nad ránom sa téma zvrhla na sviatky. Konkrétne na tému: Veľká noc. Až som sa hanbila, keď hovorili, ako u nich pekne deti hľadajú čokoládové vajčka po dvore. „And how it is here?“ no... „Ehm... Boys have a whip...“ Panebože, čo sme to za masochistický primitívny národ, že sa na jar mlátime prútím a hádzeme sa do ladovej vody?

Social networking rozhadzuje svoje chápadlá. Avšak v priateľoch máte viac ako 99 % ľudí, ktorých osobne poznáte. Decká, s ktorými ste chodili na základku, na strednú, či kolegovia z bývalej práce. Ale čo takto prichýliť u seba doma niekoho, koho ste v živote nevideli. Niekoho z cudzej krajiny. Z inej kultúry. Niekoho, koho poznáte iba vďaka pár vetám v profile a niekoľkým fotkám. Vitajte vo svete gaučsurfingu!

Princíp je jednoduchý. Zaregistrujete sa na couchsurfing.org, ponúknete svoj gauč/matrac/postel/karimatku, vyplníte profil a nahádzate nejaké svoje fotky. A čakáte. Verte tomu, že v priebehu týždňa budete mať desiatky mailov. Tie sa začínajú obligátnym pozdravom, dátumom príchodu a odchodu a odôvodnením návštevy. Teda, to je moja skúsenosť. Následne si s diárom v ruke preveríte „dostupnosť gauče“ a odpoviete. Ak odpoviete kladne, začína sa sranda! Nie je to však samozrejme, vaša povinnosť. Pokojne môžete slizkého Uruguajca poslať kade ľahšie. Prípadne ho odignorovať. Alebo nemusíte nikoho ani ubytovať. Môžete byť pokojne zaregistrovaný v statuse „meet and drink“. Nikto u vás nemusí spať, ale keď príde do vášho mesta, ozve sa a môžete ísť na pivo. Alebo na kávu. Alebo na večeru. A možno nakoniec skončíte aj tak na vašom gauči... To už je však iná story.

Všetko platí aj naopak. Pokiaľ máte v pláne low-cost dovolenku do zahraničia, nie je nič jednoduchšie, ako nájsť sympatickeho hostiteľa v krajine, do ktorej sa chystáte. Napíšete srdcové maily, ktoré rozpošlete tým naj-sympatickejším, a čakáte na reakciu. Kladná, záporná, žiadna. To sú tri možnosti, ktoré máte. Jedno z toho určite bude. Pokiaľ teda chcete niekam vyraziť a ubytovať sa u couchsurfera, majte na pamäti pár dôležitých vecí. Predtým, ako niekomu napíšete, preštudujte si referencie, ktoré mu dali ostatní surferi. Takisto venujte veľkú pozornosť profilu a aj fotografiám. Tie často o človeku povedia najviac. Systém má uloženú všetku vašu mailovú komunikáciu. Takže v prípade nezhôd či vzájomného nepochopenia rozhoduje tretia strana.

Moja investigatívna dušička však zatúžila po viacerých informáciách. Preto som couchsurfingu napísala mail, aby mi odpovedali na pár otázok. Prvá otázka na PR manažéra Maurizioa bola: Ako to vlastne celé vzniklo?

„Bol to nápad človeka menom Casey Fenton. Pred 15 rokmi cestoval na Island. A tak rozposlal maily miestnym študentom v Reykjavíku. Napísal im, že tam cestuje a že sa chce stretnúť a že možno by ho mohli aj ubytovať. Rozposlal stovky mailov a dostal viac ako 150 pozitívnych odpovedí! Keď sa vrátil domov, povedal si, že toto je spôsob, akým chce cestovať. Tak s tromi ďalšími priateľmi vytvorili webstránku. Oficiálne sa couchsurfing.org rozbehol v roku 2004.“

Pred rokom bolo zaregistrovaných 700 000 surferov a hostiteľov. A dnes? 1 700 000 ľudí z 235 krajín sveta ponúka na webstránke svoj gauč. Najviac ich je z Európy a najvyhladávanejšie sú gauče v Paríži. Couchsurfing je však normálny život na webe rovnako ako ostatné networky. Preto nie je núdza o sex, ale aj o love happy endy. Maurizio mi kládol na srdce, aby som napísala, že v tom je rozdiel. Takže: áno, je v tom rozdiel. Vďaka couchsurfingu si so svojím surferom môžete dosť kvalitne vrznúť (teda kvalita závisí od krajiny jeho pôvodu), ale môže sa to skončiť aj láskou s veľkým L. Teda Láskou. Vraj aj jeho veľmi dobrý kamarát sa vďaka couchsurfingu oženil. V najbližších mesiacoch sú plány organizácie nasledovné:

„Chceli by sme skvalitniť služby. Zatiaľ je couchsurfing.org práca na full time pre pár ľudí, ktorí sú na základni v San Franciscu. Prosto zvýšiť komfort aj pre nás, aj pre užívateľov, ktorých počet stále narastá.“

Určite sú aj ľudia, ktorí systému neveria. Môj otec sa pri prvých surferoch na mňa tiež pozeral trošku zvlášť. Asi sa aj bál. Ale, čo nás nezabije, to nás posilní. Je to úžasné prichýliť u seba doma na pár dní niekoho, kto je z úplne iného sveta. Môže vám navariť, môže vám preorganizovať život a v konečnom dôsledku majú tie kultúrne výmeny čosi do seba. Ale aj surfovanie stojí za to. Spoznáte metropolu z úplne inej perspektívy. Nechodíte iba po múzeách a po kostoloch a kultúrnych ustanovizniach. Spoznávate reálny život „insiderov“. Spoznáte naozajstný život. Pochopíte náтуру a spoznáte všetky zvyklosti. So Španielmi zažijete siestu, s Talianmi pochopíte, že oni majú vždy na všetko čas, a pri Švédoch zistíte, že nie všetko švédske je blond a nespieva „Dancing queen“. Nepotrebuje bedekery. Potrebujete gaučsurfing!

P. S.: Ja som sa k tomu dostala celkom náhodou. Kamarát zavesil na fejsbúku odkaz s otázkou, kto ubytuje dvoch Talianov. K tomu priložil neodolateľnú fotku. No a bola by som hlúpa, keby som počas svojho single statusu neubytovala dvoch sympatických špagetožrútov. Zvlášť, keď mojím životným cieľom je nejakého si zobrať za muža, porodiť mu plno fúzatých detí a všetko prelievať olivovým olejom. Nakoniec prišiel len jeden. A takmer sa to tou svadbou aj skončilo. Zaregistrovala som sa na stránke a prišli ďalší. Dan, the troublemaker, ktorého život je jeden veľký chaos. Fabio, taliansky právnik, ktorého životným snom sú lode. A tak je s titulom pred menom aj za menom zamestnancom Janovského prístavu.

Ďalšou výraznou postavou v mojom couchsurfingovom živote bola Gili. Dievča, pôvodne z Ukrajiny, vyrastajúce v Izraeli, niekoľko rokov žijúce v New Yorku. Kombinácia na nezaplatenie. Žila u mňa týždeň. Pestovala vodný kefir, pila červené víno a varila zvlášť vyzerajúce veci. Stali sa z nás však priateľky na život a na smrť. Občas sa pýtam samej seba, čo bude ďalej...

Tak čo, zlomila som vás? Zaregistrujete sa? **TEXT VERONIKA BAUCHOVÁ**

Vpravo Maurizio Mangano, PR manažér couchsurfing.org pre Európu, sa ku couchsurfingu dostal náhodou pred tromi rokmi. Hostil kamošovu kamarátku, ktorá v Miláne študovala. Na jej otázku, či pozná couchsurfing, odpovedal: „Nie. Čo to je?“ A dnes je z neho „najvyťaženejší“ hostiteľ. Na jeho gauči už spalo 425 ľudí zo 69 krajín sveta.

COUCHSURFING.ORG

